

пола, младъ помакъ да я носи. На тръгване двамина помака завлекоха голия и обезглавения трупъ на Бенковски въ *шумалака*. Вълю говедаря имъ каза:

„Оставете го на ливадата: свинетъ ще го намърятъ и ще му видятъ работата!“

„На 12-и май съ голѣмъ алай ме прѣкараха прѣзъ тетевенските улици и ме хвърлиха въ тетевенския *магарешки рай*. (тѣмницата)“ . . .

Отецъ Кирилъ ето що ни разказа за своитѣ мжки и неволи, които є истърпялъ отъ Тетевенъ до София:

„Въ тетевенския *магарешки рай* два дни и двѣ нощи почивахъ отъ дѣлгото скитание по Стара-Планина: тѣмницата ми се видя хиляди пѫти по-добра отъ *Орловата дупка* и *Черната скала*, гдѣто гладни и изнемощѣли и отъ студъ измързнали, очаквахме всѣка минута нападението на потерата. Бабичка нѣкоя си ми оми ранитѣ: съ нѣкакво си биле ги посипа и съ дрипели отъ женска риза ги привърза. На 13-и и 14-и май въ двора на Тетевенския конакъ двѣ върлини стърчаха: на едната бѣ натъкната главата на Бенковски съ засукани мустаци, а на другата бѣха накачени дрѣхитѣ му. Бashi-бозуци, заптии, низаме сѫ провървѣваха да гледатъ главата и нѣщата; отъ близкитѣ помашки села бѣха надошли жени и дѣца да видятъ главата и чудовищнитѣ нѣща на *хаджията*, който безъ малко щѣль да стане **Български царь**. На 15-и май съ голѣмъ алай ме откараха за Орхание: качиха ме на конь, турнаха въ лѣвата ми рѣка *Поибренския кръстъ*¹⁾, намѣтнаха прѣзъ дѣсното ми рамо главата на Бенковски, турната въ конска торба, а нѣщата му покачиха по самаря, и въ такъвъ *каефетъ* ме прѣкараха прѣзъ главната улица на Тетевене. Щомъ излѣзохме отъ града освободиха ме отъ кръста, конската торба и нѣщата на Бенковски—туриха ги на другъ конь. Вечеръта късно стигнахме въ Орхание. Утреньта ме откараха за София съ сѫщия алай-малай, както и въ Тетевене. За обѣдъ пристигнахме на Ташъ-кесенъ. Шопитѣ *пладиуваха*; като се научиха отъ заптийтѣ кой съмъ и за кѫдѣ ме ка-

1) Кръстъ, взетъ отъ черквата на село Поибрене, носенъ прѣдъ „Хөзреката чета“ отъ Отецъ Кирилъ за въздушевление на въстаннически тѣлпи. За сѫдбата на тоя кръстъ чети II томъ „запискитѣ“ стр. 312 — 313.